

La ciutat dels invisibles

Una vegada hi havia una ciutat molt, molt especial on molts dels habitants eren invisibles. Per això li deien la Ciutat dels Invisibles.

El més curiós és que només tenien una forma de fer-se visibles: fer alguna bona acció. A la ciutat hi vivia en Lluc. Ell era un dels molts nens invisibles d'aquesta ciutat. En Lluc era molt amable i sempre volia ajudar als altres, però era difícil perquè ningú el podia veure.

Un dia, en Lluc va decidir que faria tot el que pogués per deixar de ser invisible. Així que va començar a ajudar a tota la gent que podia. Va recollir tota la brossa del pati de l'escola, va ajudar a l'àvia a travessar el carrer, va compartir el seu berenar amb un company de classe...

Aviat la gent va començar a notar les seves bones accions. Un a un, van començar a agrair el que feia.

– Quin noi més considerat el que ha recollit els papers –va dir un professor.

– Gràcies per ajudar-me a anar a comprar –va dir l'àvia

– Quin bon amic ! Gràcies amic per compartit el teu berenar –va dir el seu company.

I amb cada agraïment, en Lluc anava brillant, cada vegada una mica més. Fins que, finalment, ja no era invisible. Brillava amb una llum suau que tothom podia veure. A mesura que en Lluc feia bones accions, les persones que l'elogiaven també deixaven de ser invisibles. Les paraules boniques van estendre's per tota la ciutat que brillava amb una llum de gratitud i bondat. Així, la Ciutat dels Invisibles es va convertir en un lloc ple de llum i amor. I en Lluc va aprendre que la millor manera de viure és fent bones accions sense esperar res a canvi.

Recordeu nens i nenes, a l'escola no hem de ser invisibles, així que vinga! A brillar cadascú amb la seva llum pròpia!

